

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Landstinget. № 182.

Tolvte Session.

76de Møde.

Onsdagen den 30te Januar Kl. 1.

(Fortsat.)

Tang (fortsat): Jeg erindrer meget godt, da jeg havde den Ære at være Medlem af den Commission, som var nedsat i Anledning af Huusdyravlen, paa hvis Betænkning Loven af 1852 blev grundlagt, og da vi saae det frederiksborgske Stutteri, var der kun tarvelige Resten tilbage af den gamle gode Race, og Commissionen indsaae, at det vilde medføre megen Besværighed at saae den restitueret, som den før havde været. Hvad Amtsrådernes og Landboforeningernes Stilling til Sagen efter Lovforslaget angaaer, finder jeg den hovedsagelig at være meget befoiet, men der kunde dog være enkelte Ting, som jeg ønskede ændrede ogsaa i dette Forhold. — Jeg vilde derfor, hvis der havde været Tid til at behandle Loven, være fremkommen med Forslag om et Udvalgs Nedsættelse eller ialtfald have forbeholdt mig Ret til ved anden Behandling at fremkomme med Endringsforslag i de antydede Retninger. Nu derimod kan jeg kun ønske Loven bedre Helb i næste Session, og at intet af Thingene af stor Hjørighed vil beholde det forventede Lovforslag saa længe i sin Midte, at det andet Thing ikke leynes tilbørlig Tid til dets Behandling, og at det saaledes hindres fra at udkomme som Lov.

Thalbitzer: Ja, jeg maa ganske slutte mig til de to sidste ærede Talere, at det vilde

være meget betænkeligt at gaae ind paa denne Lov, selv om den kunde fremmes nu. Navnlig vilde den omtalte § 15 gjøre mig meget betænkelig ved at give denne Lov mit Bisald. Jeg tror, at det vilde være urigtigt nu saa pludselig at nedlægge Landstutteriet, som der nu er arbejdet paa endeel Aar. Om man ogsaa kan sige, at der kan være noget mindre Godt i dette som i saa mange andre Forhold, saa er der dog ogsaa meget Godt derved, og det vilde være Synd reent at ødelægge dette Gode, der mulig kan stifte stort Gavn. Det forekommer mig, at hvis man gik ind paa § 15 i denne Lov, vilde man gjøre det samme Misgreb, som blev gjort for en Snees Aar siden, da det frederiksborgske Stutteri blev nedlagt. Dette Ord her, at Hingstene skulle sælges ved Auction, er saa slaaende for mig, at jeg derved kommer til at erindre hiin Tid. Dengang var Stemningen mere imod det gamle frederiksborgske Stutteri, end den nu er mod Landstutteriet, og nu kommer her en Paragraph, som siger, at vi igjen skulle danne det frederiksborgske Stutteri. Det viser altsaa, at vi ere i en svævende og vaklende Tilstand; vi prøve og vi prøve, men hvergang vi gjøre en Forandring, gaae vi for en lang Tid tilbage. Det ligger ogsaa i Sagens Natur, at Frugterne af en saadan Forandring kunne ikke vise sig paa kort Tid, men at der maa længere Tid til at see, om den er gavnlig eller ikke. Jeg har Erfaring for, at de Landstutterihingste, der have været udstationerede, om de ogsaa, som det tidligere er blevet udtalt, have af og til kunnet give et Affom, der var mindre godt, dog i det Hele have givet et meget godt Affom, og til sine